

10. நின்மலானந்தபரம்.

ஆடகந் தன்னிற் பதித்தமணி யணிகல
னலங்கார மாயியங்க
அதிநறா நாறுநறு மலர்மிலைந் தத்தர்முரு
காதிகள பங்கள்கமழ
நீடழகு மல்குநல் லுடையசைத் திளநகை
நிலாநிலவ வன்னமதனை
நேர்நடையு மஞ்ஞையின் சாயலுங் கோகில
நிகர்த்தவின் னோசைமதருந்
தோடமின் மலர்முகத் திலகுபசு மஞ்சளுந்
துத்திபடர் தனபாரமுஞ்
சுவர்ணமய மேனியு முடைப்பருவ நங்கைமுன்
றோன்றினும் பேரின்பமே
நேடறிவு ளார்கள்சிற் றின்பப் பொருட்டம்பர்
நெஞ்சைவிடு வாரோவெனும்
நிச்சய முணர்ந்துமதை நானச்ச னன்றோவெ
னின்மலா னந்தபரமே.

1

பொறையடக் கந்தயா வின்சொல்சிவ பத்திமைப்
புண்ணியம் புனிதமோக்க
பூரண மிவற்றைநச் சிடுமெனது நன்மனப்
புத்திக்கும் வக்ரம்வெகுளிக்
கறைவன்மை கொடுமொழி யதன்மமவ பத்திமைக்
கட்டுடைமை கண்டத்துவங்
கருதுமட மனசுக்கு முண்டாகு கலகக்
கலாங்களைக் காண்கின்றயான்

மிறையற்ற நடுவனா நின்றடிக் கடிஞாயம்
 விவரிக்க வுள்ளவொழியா
 வினைதனக் காற்றிலே னாற்றிலே னந்தோவென்
 மெய்க்கடவு ளாயநீயோர்
 நிறைகருணை செய்யினிவ் வண்ணமு மடுக்குமோ
 நிகரிலா வாற்றலுடையோய்
 நித்தபரி பூரணப் பரசுப்பிர மணியமே
 நின்மலா னந்தபரமே.

2

என் * கருத் தறியா ரெனைப்பேத வாதியென்
 றிழிமொழி தரற்கிங்ஙனே
 எய்திற்றவ் வாறுமொழி தந்துளார் நந்தீர்வை
 யேகான்ம வாதமான
 தென்மலி யபேதவா தமெனப் பறைந்துசக
 சீவபர மெக்காலமுஞ்
 செத்தற்ற மித்தையவை சத்தான வத்துவைச்
 சேர்ந்தன வரைந்துவேறு
 சொன்மொழி பொருந்தாது பன்னுமொரு மூன்றெனத்
 தோன்றித் திளைத்தொடுங்கு
 சொபாவமா யுள்ளதுவு மப்பிரம மேயென்று
 சொல்லியொரு போக்குவரவில்
 நின்மலப் பொருளாய வுணையே விகாரமாய்
 நெஞ்சமஞ் சாதுதீர்க்கும்
 நெறிவழுவை யஞ்சுத்த சன்மார்க்க மொப்புமோ
 நின்மலா னந்தபரமே.

3

3. *இக்கருத்து - இதனடுத்த திருப்பாட்டிலுள்ள தெனினும் 3 - ஆம் பத்தின் “முந்தை நாளிற் சாருவாக னுலகாயதன்” என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுரைக்கண் “இத்தீர்வையே எமது முடிவான சித்தாந்தம்” என வரைந்தது கொடே இனிதறியக் கிடக்கின்றது. பின்னே வருஉங் ‘குகசம்பு’ என்னும் 14 - ஆம் பத்தின் முதற்றிருப்பாட்டு மிப் பொருளுடைத்தே.

தென் = அழகு; “தென்னிசை வனப்பு” என்பது னகரவெதுகை.

சத்திய சிவானுபவ வறிவாளர் திரிபுடி
 தணந்தநன் னிலைதன்னிலே
 தாமது வெனற்குமது நாமிலை யெனற்குமொரு
 சார்பில்லை யிதுவேமனஞ்
 செத்தறிவு மயமான முத்தர்நிலை யாமிதைச்
 சீவபர வைக்கியமென்று
 செப்பரிய வாசா மகோசர மெனச்சுருதி
 தெற்றெனச் சொனதையுணரா
 மத்தர்மன வாக்கினா லொன்றிரண் டென்னுமொரு
 வரையறை விதித்துநிற்கும்
 மதங்கட் கிணங்கப் பிதற்றுதல் சதாசார
 மார்க்கமுடி வுக்கொவ்வுமோ
 நித்திய சிதானந்த வாரியே தமியனே
 னெஞ்சிருளை யுண்ணுநிழலே
 நிறைவான திருவருட் கருவூல மேயெங்க
 ணின்மலா னந்தபரமே.

4

நோக்கின்ற நயனங்கண் மூடுற்ற காலந்த
 நோக்கிலே நின்றதிட்ப
 நுட்பங்க ளாயவுரு வெல்லா மறைந்தென்ன
 நொய்யவுணர் வாயநெஞ்சம்
 போக்கின்றி யிரிகின்ற தூரியநித் திரையிலே
 புவனமுந் தானென்பதும்
 பொய்யென மறைந்தமையி னில்லாத பொய்யெனப்
 போமோ சிவானுபூதி
 ஆக்கமொன் றுள்ளார்கண் மட்டிலவை யழியாம
 லழிவுற் றிருக்குமென்னும்
 ஐயமில் லாதநடு வேநல்ல நடுவென்
 றதிர்க்கலா மெக்காலமும்
 நீக்கம்வம் பில்லரிய சிற்பர விலாசமே
 நிகரிலின் பப்பிழம்பே
 நிசாதிக்ய பரசுப்ர மண்யமே யென்னையா
 ணின்மலா னந்தபரமே.

5

விகாரமொன் றில்வாச னாக்ஷயம் பிரசன்ன
 மீக்கொண்ட தத்வஞானம்
 விலகாத நன்மனோ லயமென்னும் மூன்றுமே
 வீடாகு மென்றனாதி
 மகாமறையி னந்தநூ லெல்லாம் வழுத்துமீவ்
 வகையுணர்ந் துள்ளநல்லோர்
 வாதத்தி லொன்றுமிலை நாதத்தின் மேனிற்கும்
 வழிபிடித் திந்தனத்தே
 மிகாதுமறை வற்றுக் கிடக்குமழ லேய்ப்பவே
 விறன்மலத் துள்ளமிழ்ந்தி
 மேதையில் லாதிருக் கின்றவுட் பொருளையவ்
 விறகைக் கடைந்தறிதல்போல்
 நிகூடமற் றுளதிரு வருட்டகவி னாற்பரம்
 நிட்டையிற் கண்டுகொளவே
 நியாயமென நிற்பரே னோர்க்கிதனை யோதிலென்
 நின்மலா னந்தபரமே.

6

இந்தனத் துள்ளெரி மறைந்திருப் பளவுமதை
 யிந்தன மெனப்புகல்வதன்
 றெரியென் றியாருமறை யார்களது புரையமல
 மென்றபா சத்தினிற்கும்
 அந்தரங் காறுமறி யாதபசு வென்றுமே
 லமலபர மென்றுமதுவே
 அத்துவித வாழ்வென்று மறியாத பேதைகட்
 கறிவிக்க முயலிலுற்ற

6. பிரசன்ன மீக்கொண்ட தத்வஞானம் = சொரூபசிவம் மறையாது காட்டும் பதிஞானம், பதியினனுக்கிரக ஞானம்.

“வாதத்தி லொன்றுமில்லை” என்றமையின், இங்குணர்த்துமொரு வீடு - மெளனந்த தருக்கமுடையார்க் கெய்தாதென்பதூஉம், மத்திய கற்பனா கௌரவ மதவாதச் சண்டைகளுள் எஃது மிந்நூற் குடம்பாடில்லை யென்பதூஉம் அறியக்கிடக்கின்றன; 3 - ஆம் பத்தின் “முந்தைநாளிற் சாருவாக னுலகாயதன்” என்றற்றொடக்கத்துத் திருப்பாட்டுரை கருதுக.

இந்தனம் = விறகு. நிகூடம் = ஆழம், மறைவு ; வடகிளவி.

பந்தச் சழக்குடை மதாபிமா னச்சவம்
 பற்றவொட் டாதகற்றிப்
 பகைதந்து பொய்த்தநெறி யேமெய்த்த நெறியெனப்
 பண்ணுவதி லென்னதடையோர்
 நிந்தையின் றுய்யுநிலை தந்தென்னை யாளவுள
 நிட்களா னந்தசிவமாய்
 நிகழ்கின்ற திவ்வியதே சோமயா னந்தநிச
 நின்மலா னந்தபரமே.

7

அறிவுநடை யைப்பிரதி பாதிக்கு மறையென்னு
 மாரணந் துவிதமுண்மை
 யாலரோ வத்துவித நீத்தவசி பதகதியை
 யத்துவித மென்னுமொழியால்
 நெறியொடு விளக்கிற் றலாலொன் றெனுந்தன்மை
 நிகழுமா நேகமென்றே
 நிகழ்த்தா திராதென வியத்தமா கச்சுகுர்த
 நெஞ்சுடையர் பஷ்பாத
 வெறியின்றி நன்னடுவி னின்றறிந் திதுவேமெய்
 வேதத்தி னுச்சியுணர்வாய்
 மிளிர்சைவ நூன்முடிவு மென்றுணர்ந் தமிழா
 விழுத்தவந் தன்னிலுயர்வார்
 நெறியிலா ரிதனையறி யாதுமுறை மாறியொரு
 நிலையின்றி யுழல்வரந்தோ
 நிச்சய திவோதய சிதாகாச தெய்வமே
 நின்மலா னந்தபரமே.

8

திமிரங் கடுக்குமடர் பாசபல மெங்கணுஞ்
 செறியிற் பெரும்பதியினைத்
 தெரியவொட் டாதுதகை யாதோவொ ளொளியாய
 தெய்வத்தின் முன்றிமிரமாம்

7. சவம் = பேய்.

8. திவோதயம் = ஆகாய உதயம்; (ஹிவ்) திவம் = ஆகாயம்.

9. கடுத்தல் = உவமை யாதல்.

விமலமில் லாதமல பாசமு மிருக்குமோ
 மிக்கசித் தாந்திகாண்மெய்
 விளக்குவீ ரென்றொருவன் வினவில்வெரு குக்கண்ணை
 விரியிருண் மறைத்திடாவா
 றமலபதி தனையுமல மாவரிக் காதென்று
 மறிவான வாத்துமாவை
 அண்மிவள ராக்கைபோ லத்தெய்வ முன்பாச
 மதுவுமுண் டென்றுமறிவு
 நிமிருமெய் யாயவனு பூதிக்க ணப்பாச
 நிகழ்பரிதி முன்னிருட்போல்
 நீங்காம னீங்குமென் றும்பிறர்சொ லாரோவெ
 னின்மலா னந்தபரமே.

9

மலசத்தி விட்டநற் சைதன்ய மெல்லாநி
 மலசிவந் தன்னைமருவி
 மடியா திருக்குமெனி ன்சசிவ மதற்கீனம்
 வாராதோ வென்பருணர
 உலகத்தி லேபெத்த ராய்நிற்கு முயிர்தோறு
 முபயமின் றேகமாக
 உள்ளும் புறம்புநின் றுளசிவ மளப்பிலா
 வுயிர்கடன் னைக்கூடுகால்

10. பெத்தநிலையிலுஞ் சிவத்தினோடு அத்துவைதமாகக் கூடியிருக்குமுயிர், சுவானுபவ வாயிலாகவுமடையுங் காலமே “கூடுகால்” எனப்பட்டது.

கிறி = பொய்; “கிறியுங் கீழ்மையும்” என்றோதுந் **திருவாசகத்து** அற்புதப் பத்தும். சத்தாகிய சிவம், சித்தோடு ஆன்மாவையும், ஆனந்தமென்னும் மதர்ப்போடு பாசத்தையுங் கூட்டிச் சச்சிதானந்தமாக நிறுவுதன் முத்தி யென்பது சுருதியாதி பிரமாணவாயிலாகப் பெரிதுஞ் சாதிக்கப்படுதலைத் **தகராலய ரகசியத்தே** “இனமும் பகிர்முகம்” என்றற் றொடக்கத்துச் செய்யுளுரையின் இறுதிக்கண்ணே கண்டு தெளிக.

நிசநெறியர் = ஏற்புடைச் சற்காரிய சதாசார சைவர். இவரே யெவ் வாற்றானும் ‘உண்மை யொருவா நெறிநின் றொழுநூந்’ என்றுங் கூறப்படுவார். இவர், ஒருவருடைய இயல்பு செயல்களி னுண்மையினை யினிது காண்புழியும் மிகைப்படுத்து மாற்றான் அவருடைய தேசபி மானத்தாலேனும், பாஷாபிமானத்தாலேனும், மதாபிமானத்தாலேனும், குலாபிமானத்தாலேனும், உறவெனு மபிமானத்தாலேனும், வேறு காரணங்களு ளெதனாலேனும் மனச்சான்றிற்கு மாறாகச் சங்கற்பித்தல், பேசுதல், எழுதுதன் முதலிய துரபிமானச் செய்கைகள்கொடு பொய்யை மெய்யென நிறுவத் துணிவோரது முகத்தை நோக்குதலுஞ் செய்யா திருப்பரன்றே. துரபி மானம் அறத்தையழிக்கும்; மறத்தை வளர்க்குமாகலின் அருட்டுணையு மாராதன்றே என்க.

கிலமுற்று நிற்கநடு வின்றுசத் தாகக்
கிளக்குமப் பொருடன்னுடைக்
கிறியற்ற சித்தொடான் மாவையு மதர்ப்போடு
கிளர்சுத்த பாசத்தையும்
நிலவுற்ற முத்தியிற் சச்சிதா னந்தமா
நிற்கவே கூட்டுமென்பார்
நிசநெறிய ரெந்தையரு ளருணகிரி யடிகளே
நின்மலா னந்தபரமே.